

Froland parkeringslag
v/ formann Eldar Vistad
Holmenkollvn. 76 D
0784 Oslo
Tlf.priv. 22146959
Jobb 22078166
Mob. 99381406
e-post: elvistad@online.no

Dalen/ Oslo, 6. juli 2013

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE)
Konsesjonsavdelinga
Postboks 5091 Majorstua
0301 Oslo
E-post: nve@nve.no

Att.: Sjefingeniør Jan Sørensen
E-post: jaso@nve.no

Høyring av revisjonsdokument fra Statkraft/NVE våren 2013 i revisjonssak for Tokke-Vinjevassdraget
– fråsegn fra Froland parkeringslag på vegne av medlemene

Det vert synt til høyring av revisjonsdokument ved vilkårsrevisjon for Tokke-Vinjereguleringa. Høyringsfrist var sett til 31. mai 2013. Underteikna har etter kontakt med sakshandsamar Jan Sørensen i NVE fått innvilga fristutsetjing til 8. juli 2013.

Som det går fram vert denne fråsegna sendt på vegne av medlemene i Froland parkeringslag, der underteikna er formann i styret.

1. Innleiing

Det er sikkert stor semje om at konsesjonar under Tokke- Vinjereguleringa vart gjevne i ei tid då miljøomsyn og naturvern vart ofra lite eller inga merksemd. Eit uttrykt føremål med den revisjonen som no skal gjennomførast er at nye vilkår blir sett etter den standard ein kan forvente i dag. Eit grunnleggjande siktet mål skal vera at miljøskader mv. som fylge av utbyggjingane så langt råd vert retta opp ved revisjonen.

Denne fråsegna gjeld først og fremst i høve til sider ved revisjonsdokumentet som har direkte eller indirekte verknad for Botnedalen i Tokke med omliggjande område. Me har i tidlegare fase sett fram krav med omsyn til manøvreringa av magasinet i Botnedalen. Vårt krav var og er at revisjonen også må få til fylge at det i vilkåra for Botnedalsmagasinet vert teke inn i konsesjonen at det skal vera krav til oppfylling i Botnedalsmagasinet gjennom barmarksperioden. Som realistar ser me samstundes at dette ikkje kan sjåast isolert i høve til andre viktige krav under revisjonen, men meiner likevel slike krav og omsyn langt på veg kan sameinast.

Me kjem innleiingsvis inn på kva interesser Froland parkeringslag representerar i høve til revisjonen. Deretter kjem me nærare inn på kvifor me meiner det er grunn til å revidere manøvreringsreglementet for Botnedalsmagasinet, herunder om bakgrunn og grunnlag for revisjonskrav samanhæde med det siktemål om modernisering av vilkåra som me oppfattar som eit sentralt føremål ved ein slik revisjon. Laget representerar fritidsinteressene i området (ålmenne interesser), og det er grunn til å peike på at Botnedalen er innfallsport til og utgangspunkt for noko av dei flottaste høgfjellsparti Tokke og fjell- Telemark kan by på.

Me finn òg grunn til å peike på at Statkraft utfører si viktige oppgåve ut frå dei føresetnader og rammer som er gjeve frå sentralt hald gjennom lovverk og andre føringar. Det er då avgjerande viktig at dei omsyn det er peika på som sentrale ved denne type revisjonar, også vert lagt til grunn for vurdering av krav om restriksjonar i konsesjonsvilkåra for Botnedalsvatnet. I så måte vil då også dei føringar som går fram av det nye Vassdirektivet utgjera eit viktig element ved vurderinga.

2. Om Froland parkeringslag

Froland parkeringslag vart stifta i 2006. Laget har som sitt direkte føremål å legge til rette for samt drive vetterparkering for alle som har trøng for organisert parkering som utgangspunkt for tilgang til det utmarksområdet som ligg innanfor grenda Froland. Alle medlemene har fritidsbustader i Botnedalen og Strandstøyldalen samt dei nærmast tilgrensande områda. Pr i dag har laget om lag 65 medlemer. Medlemsmassen omfattar då i praksis alle som nyttar området fast til fritidsbruk vetterstid gjennom å eige fritidsbustad i området, og som ikkje har alternativ til parkering på Froland. Det er grunn å gjera merksam på at laget også har lagt til rette for parkering for ikkje-medlemer gjennom eigne plassar for dagturistar og andre som vitjar området vetterstid. Laget må samla sett sjåast å representere den alminnelege brukar av området for fritidsføremål, og har ingen føremål knytt spesielt til grunneigarinteresser.

Med bakgrunn i laget sitt vedtektsfesta primære føremål vart det på årsmøte i laget i 2007 gjort vedtak om følgjande tillegg i vedtekten:

Laget kan også representere medlemene i andre saker av interesse for medlemene sin bruk av området Botnedalen/ Strandstøyldalen.

Laget utgjer såleis i dag det nærmaste ein kjem ei velforeining for dei faste brukarane av Botnedalsområdet for fritids- og friluftsføremål. Då me veit at bygdefolk elles og eit stort tal turistar òg finn vegen innover dette området, tør me tru at me generelt uttalar oss på vegne av det som kan seiast å vera dei ålmenne interessene i vid forstand.

Laget vil fylgjeleg også vera det presumptivt mest representative organet for desse interessene i området både vetterstid og sumarstid – og me bed om at synet i denne fråsegna frå laget vert vektlagt med dette som bakgrunn og grunnlag.

Ut frå dette vil me i det følgjande gje fråsegn til dei ulike aktuelle sider ved det som kjem fram i revisjonsdokumentet av tyding for nemnde geografiske område.

3. Kort om reguleringa av Botnedalsvatnet og bakgrunnen for denne

Som det går fram av revisjonsdokumentet er reguleringa av Botnedalsmagasinet knytt til produksjonen i Byrte kraftverk (ca 130 GWh) og Lio kraftverk (ca 260 GWh). Etter den

opprinnelege plan skulle også Strandstøylsdalsvatnet ha spela ei større rolle som magasin enn tilfellet vart.

Botnedalsvatnet skulle i utgangspunktet regulerast opp med 15,5 meter og ned 4,5 meter. Strandstøylsdalsvatnet skulle regulerast opp med 18 meter.

Strandstøylsdalen blei ikkje regulert i samsvar med den fyrste konsesjonen, då grunntilhøva for ein dam var særskilt vanskelege. For at ein likevel skulle få like stor magasinkapasitet som ein hadde planlagt med var det trond for ei ekstra oppregulering av Botnedalsvatnet med 9,7 meter. Då endeleg handsaming av endringane i reguleringen av Botnedalsvatnet kom opp gjekk likevel framleggjett godt utover dette, ved at Statskraftverka fekk gjennomslag for ei auke i reguleringa med heile 15 meter til totalt 30,5 meter oppregulering for Botnedalsvatnet. Reguleringa auka såleis frå kote 725 til kote 740. Statskraftverka hadde ved dette fått ei auke i magasineringa med ca 30 % i høve til den opprinnelige planen, altså ei kraftig overkompensering for bortfallet av Strandstøylsdalsvatn. Botnedalsvatnet sitt naturlege vassareal var på 490 da medan neddelemt areal no utgjer 2870 da eller 6,5 gonger større enn opprinnelig naturleg tilstand.

Det kom under handsaminga protestar frå mange hald mot den ekstra oppdemminga av Botnedalsvatnet. Om dette syner me til nærmare omtale i dokumenta frå Stortingshandsaminga den gong i sesjonen 1966-67. Det vart i denne samanheng m.a. synt til dei store skadefylgjene dette hadde som inngrep i naturen. Frå Tokke kommunestyre vart planene godtekne, men det vart samstundes frå kommunen "*peika på at desse utbyggingane fører med seg monaleg stor skade for einskildmann og bygdelag innanfor kommunen.*" Det var også i denne samanheng at kommunen kravde bygging av vegar med vising til at dette ville koma alle innbyggjarane til gode.

Sjølv på tidleg 60-tal var der frå tid til anna ei bekymring for desse store inngrepa i naturen, og det er nærliggjande å sitere fylgjande frå eit mindretal i industrikomiteen i Innst.S. nr 275 (1963-64) side 617:

"De store utbyggingsarbeidene i Tokke har medført voldsomme inngrep i naturen i Vest-Telemark og så langt det er mulig bør man ved fullføringen av anlegget søke å spare naturverdier. Økonomiske beregninger kan ikke her være ubetinget avgjørende."

Grunnen til at me gjev att dette no er at det må vera monaleg klart at desse inngrepa aldri ville vore godtekne i dette omfang i dag, og slett ikkje utan restriksjonar. Dette tilhøvet må etter vår mening også gjeva føring for at ein ved revisjonen no så langt råd er må strekkje seg for å bøte på dei skadeverknadene reguleringa ført med seg. For vår del reknar me dette som eit sentralt og generelt siktet mål ved den aktuelle revisjonen av dei gamle konsesjonane, og at det såleis frå både NVE og Statkraft vert synt stor velvilje for å få dette til.

Botnedalsområdet er ei naturperle for Tokke, og blir meir og meir nytta til fritidsbruk for hytte- og turfolk. Det er såleis viktige og aukande friluftsinteresser knytt til området. Det er rimeleg å krevje at konsesjonshavaren gjer dei tiltak som kan gjerast for mest mogleg å avbøte verknadene av reguleringa på landskap og friluftsliv. Vi reknar at ein revisjon knytt til miljøverknadene av anlegget i dag vert gjort med merksemd om denne bakgrunnen og dei store endringane i haldninga på miljøområdet ein har sett sidan konsesjonen i si tid vart gjeven. Det er å vente at det nettopp er denne utviklinga av nye viktige omsyn ein slik revisjon særleg vil leggje vekt på. Skal ein oppnå dei uttrykte føremåla ved revisjonen må det naturleg også liggje inne ein aksept av at dette kan gå noko på kostnad av produksjonsomfang.

4. Nærmore om revisjonskrav knytt til Botnedalsvatnet og samanhangen med andre krav under revisjonen knytt til minstevassføring og magasinrestriksjonar

Me er nokolunde kjent med prosessen så langt i revisjonssaka. I kravdokumentet frå kommunane ligg det forutan krav til restriksjon knytt til oppfylling av Botnedalen også inne andre krav med verknad for "strengen" Byrte - Lio – Tokkeåi - Bandak. I fyrste rekje gjeld desse andre sentrale krava vassføring i Tokkeåi til vern om storauren samt fortsatt krav til oppfylling av Byrtevatn. Me merkar oss vidare krav til minstevassføring i Tokkeåi nedstraums Åmot av omsyn til naturverdiar knytt til bekkekloftformasjonar mellom Mannås og Lio.

Me støttar desse krava og meiner krava samla må kunne oppfyllast så langt råd er, sjølv om det som nemnt kan gå på kostnad av produksjon. Med omsyn til produksjon må ein også sjå til den produksjon og manøvrering det var grunn til å vente seg då opprinneleg konsesjon vart gjeven. Sjølv om det er noko vanskeleg å lese/ tyde på detaljnivå dei grafiske framstillingane som ligg i revisjonsdokumentet, er det knapt nokon tvil om at produksjonen over mange år har auka monaleg i høve til det det var grunn til å rekne med opprinneleg. Det er grunn til å peike på at denne utviklinga i seg sjølv må reknast å ha innverknad på ein del av det me i dag kan sjå som auka ulempar for ålmenta ved bruk av regulerte område.

For Botnedalsvatnet særskilt syns det vera klart for oss som brukarar at der me tidlegare normalt hadde høg og temmeleg jamm vasstand sommar og tidleg haust, har utviklinga vore svært uheldig. Botnedalsvatnet har som det er sagt i dokumentet heldigvis rask oppfylling om sommaren, men inntrykket over fleire år no er at denne oppfyllinga ikkje vert halde oppe utover sommaren i juli og august. Ulempene dette fører med seg har særleg samanheng med at dei øverste metrane ein fekk ved tilleggsreguleringa (overkompensasjonen) i 1968 drog med seg lange og flate strandparti på fleire kantar av vatnet. Dette gjeld strandområde i nordaust, sudvest samt inne ved Hovund. Desse øverste metrane gjev ei stor ekstra vassflate, og det skal ikkje tappast mykje sumarstid før det blir langt til strandkanten. Me er lite i tvil om at desse ulempene har auka monaleg gjennom 90-talet og seinare i høve til det det var tidlegare. Etter vår meining har ein her sett ei svært uheldig utvikling, både ut frå føresetnader knytt til den gjeldande konsesjonen og ut frå ein moderne miljømessig synsvinkel i dag. Det bør var eit rimeleg krav til konsesjonären at produksjonen om sumaren skjer i høve til eit mål om at ulempene for brukarane må vera så små som råd. Det syns vera gode grunnar til å rekne med at dette har klar samanheng med endringar i produksjonsmønster. Dette er endringar ingen hadde sett grunn til å vente. Enkelte år har dette gjeve seg heilt ekstreme og utolelege utslag (som i 2006), men det skal generelt ikkje stor reduksjon i nivå på vasspegelen før det mange stader er uråd å nytte Botnedalsvatnet sumarstid. Dei fleste fritidsbrukarane i Botnedalen har båt liggjande til vatnet, og nyttar vatnet til rekreasjon og fiske. Det same gjeld andre friluftsinteresserte frå kommunen og andre stader.

Dei seinare åra reknar me med at den såkalla effektkøyringa har verka ugunstig inn. Ei optimalisert køyring for å utnytte pristilhøve i marknaden vil isolert sett vera ei føremøn for botnlinja i Statkraft, men me kan ikkje akseptere at dette føremålet skal gjevast prioritet føre dei ulempar det måtte skape. Med bakgrunn i dei ekstremitihøva me såg spesielt i 2006, men òg på mange måtar i det heile som tendens frå midt på 90-talet, ser me Statkraft si manøvrering av magasin i barmarks sesongen som eit særskilt viktig føremål å få vurdert ved revisjonen.

Dei øverste regulerte metrane i Botnedalen gjev altså urimeleg stor ulempeverknad dersom vatnet ikkje blir halde på nokolunde høgt nivå i barmarks sesongen. Tronga for endringar i vilkåra er knytt til den generelle tilgangen til bruk av vatnet, tryggleik ved båtbruk og omsyn til trygt båtfeste. Dei landskapstetiske omsyna må vidare vega tungt. Nye føresetnader knytt til

vassdirektivet vil likeeins gjeva sterke argument for endring av gjeldande vilkår. Forutan dei ålmenne friluftsinteressene knytt til bruken av vatnet, vil òg mest all utbyggjing knytt til utøving av friluftsinteresser vera temmeleg konsentrert rundt og med sjølve vatnet som utgangspunkt. Det er kort veg frå vatnet til ein stort sett er i høgfjellet. Og her er det verkeleg tale om høgfjell i sørnorsk samanheng.

Me vil frå parkeringslaget sterkt støtte eit krav om at det blir gjeve ein restriksjon knytt til manøvreringsreglementet for Botnedalsvatnet. Kravet bør vere at oppfylling av Botnedalsvatnet skal haldast på eit minstenivå som ligg 2 meter under HRV. Ulempene blir store straks ein kjem nemneverdig under dette nivået.

Som kjent ligg det også føre framlegg om byggjing av terskel inne mot Hovund som ein delvis kompensasjon for ulepper. Sjølv om tilhøva inne ved Hovund i særleg grad blir påverka ved låg vasstand, meiner me generelt at problemet må løysast ved at det blir sett nye – og tidsmessig rimelege – krav til fyllingsgrad ved manøvreringa av Botnedalsmagasinet. Terskel ved Hovund må i tilfelle sjåast som naudløysing dersom det er uråd å få betre løysing.

Statkraft viser til at det i Botnedalsstrenge er kome inn krav på begge magasina (Botnedalen og Byrte), samstundes som det også er krav om minstevassføring i Tokkeåi. I den samanheng viser Statkraft til at det er viktig at konsesjonsteksten eventuelt blir utforma på ein slik måte at krava blir gjeve priorititet, og det vert vist til korleis dette er gjort i Numedal.

Som nemt ovanfor ser me at kravet om restriksjon for Botnedalsmagasinet til ein viss grad kan måtte sjåast i ein samanheng med auka vassføring i Tokkeåi ned mot Bandak og til fortsatt krav om fyllingsgrad i Byrtevatn. I kva grad ein i tekstu til konsesjon skal formulere ei prioritering er det vel noko tidleg å ta standpunkt. Det kan tenkjast at desse krava samla er så vidt rimelege sett i ljós av at det nå er tale om ei modernisering av vilkåra ut frå krav ein ville stilt i dag. Sjølv med oppfylling av alle revisjonskrav knytt til Botnedalsstrenge syns det vera liten tvil om at rammene for den vidare produksjon i Statkraft framleis vil vera romslege i høve til kva tilfellet ville vere ved ei ny tilsvarande utbyggjing i dag der moderne krav til forebyggjing av ulepper knytt til miljø og naturverdiar var lagt til grunn.

Når det gjeld krav med prioritet 1 om minstevassføring i Tokkeåi av omsyn til storauren, kan me på ingen måte sjå at bare "strenge" knytt til Byrte og Lio kraftverk skal løyse det. Det ligg allereie føre revisjonskrav knytt til minstevassføring nedstraums Amot for Tokkeåi. Så langt me kan skjøne er det frå nedslagområde og magasin ovanfor Åmot at dei største inngrep ligg med verknad for hovudtilførsel av vatn i Tokkeåi ned til Bandak. Så vidt me kjenner til er det også reist ein diskusjon når det gjeld krav i gjeldande konsesjon med omsyn til vassføring i Tokkeåi nedstraums Åmot. Så vidt me forstår går dette på om det ligg innanfor konsesjonen at denne elvestrekninga ikkje er gjeve ei "lågvassføring". Dersom det allereie ligg eit krav i gjeldande konsesjon om dette eller at det ved revisjonen kjem krav til lågvassføring/ minstevassføring i Tokkeåi for vern av bekkekloftverdiar frå Mannås til Lio, vil også dette vera gode bidrag til å verne gyteområda mv for storauren i Bandak og Tokkeåi.

Minstevassføring i Tokkeåi må elles generelt sjåast opp mot alle dei kjelder til vassføringa som gav auren gode levevilkår før reguleringa.

Vurderinga av mjuk eller sterkt restriksjon bør uansett på dette stadiet avventast noko i påvente av ny kunnskap som me skjønar nye undersøkingar/ utgreiingar og simuleringar kan gje undervegs i samband med revisjonsarbeidet. Sjølv om det i siste instans då måtte syne seg naudsnyt å akseptere nye vilkår for manøvrering i Botnedalen styrt av ein såkalla mjuk restriksjon, meiner

parkeringslaget under alle tilhøve at det er svært viktig at kravet blir gjeve eit formelt uttrykk ved revidering av manøvreringsreglementet under konsesjonen. Dette vil gjeva eit klart uttrykk for at omsynet er viktig og at det då også må innverke på dei vurderingar Statkraft gjer ved praktiseringa av manøvreringsreglementet for Botnedalsmagasinet.

Det er òg grunn til å vise til dei krav og omsyn som ligg føre med grunnlag i Vassdirektivet og forvaltningsplanarbeidet knytt til dette, som me meiner har nær knyting til dei ålmenne friluftsinteressene me i revisjonssaka søker å fremje gjennom krav til nye vilkår, ikkje minst av omsyn til å ta vare på vilkåra for fiskeri, m.a. gjennom fylgjande miljømål i forvaltningsplansamanhang, som me oppfattar som relevante krav også for Botnedalen:

- *Vannmagasiner skal ha et reguleringsregime som gjør at forekomsten av skjoldkreps kan opprettholdes der arten finnes. Skjoldkreps er viktig næring for fisk i reguleringsmagasiner.*
- *I reguleringsmagasin er det et mål at forholdene for fisk bedres ved å sikre gode nok levevilkår for dyr som fungerer som næringssdyr for ørreten. En høy grad av fylling i sommerhalvåret vil øke produktivt areal og sikre næringssdyr for fisk og biologisk mangfold. Eventuelle endringer i manøvreringsreglement må fastsettes etter ei nøyere hydrologisk vurdering.*

På denne bakgrunn vil me frå Froland parkeringslag rå til at det for Botnedalsmagasinet ved revisjonen vert lagt inn vilkår om lågaste vasspegel på 2 meter under høgaste regulerte vasstand (HRV) i perioden 1. juli til 20. september.

5. Om krav til vedlikehald av konsesjonsvegar og anleggsvegar samt andre krav knytt til ferdsel i Botnedalen

5.1 Om vegane i Botnedalen

Det vert synt til den strid og uklarhet som ligg føre om eit konsesjonsmessig ansvar for Statkraft til å halde ved like vegane inn til og i Botnedalen. Her er det i fyrste rekje tale om tolking av ansvaret under gjeldande konsesjon. Manglande semje omkring dette ansvaret har m.a. ført til at det ikkje lenger er noko operativt veglag. Dette kan fort leie til at vegane blir sterkt forringa og i verste fall bli påført stor skade. Forutan at Statkraft har ansvar for anleggsvegane, støttar me revisjonskravet frå kommunane om at Statkraft også må ha ansvaret for å halde vedlike konsesjonsvegane.

Med vising til dei dokument som ligg føre kring vegsaka finn me grunn til å kommentere defineringa av anleggsvegar og konsesjonsvegar i høve til at Statkraft i striden om vegane har trekt inn at vegstrekninga frå dammen og inn til Lofthus er å sjå som tiltaksveg.

Så vidt me kan sjå har dette samanheng med at det i konsesjonsreglementet for Tokke 5 og Tokke 6, punkt 6 framgår fylgjande:

”(...) Veger, bruer og kaier som anleggenes eier bygger, skal stilles til fri avbenytelse for allmennheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

De stedlige myndigheter skal tas med på råd ved valg av trase for de forskjellige anleggsveger.”

I kongelig resolusjon av 5. april 1968 ble følgende tillegg inntatt i punktet:

”Reguleringsanleggenes eier plikter å la bygge følgende skogsbilveger av kl. III:

1. Veg fra Lofthus (filtertaket) til Hovundåi med bru.
2. Veg fra Kilerova til grensen mellom Edvart Vadder og Lars Seltveit.”

Kravet til byggjing av vegstrekningane kom med i konsesjonen med grunnlag i krav sett fram frå kommunen ved handsaminga av tilleggsreguleringa av Botnedalsvatnet i 1968. Det bør vera liten grunn til å handsame strekninga mellom dammen og Lofthus på annan måte enn den strekninga som går vidare frå Lofthus til Hovund. I kravet frå kommunen var, så vidt me kjänner til, heile strekninga frå dammen til Hovund med. Me reknar det som sikkert at den einaste grunnen til at den ikkje er teke med i det endelige konsesjonsreglementet er at regulanten (NVE) den gong allereie hadde bygt veg frå dammen til Lofthus for eigne føremål. I nye vilkår bør det såleis klart gå fram at strekninga frå dam til Lofthus også er konsesjonsveg. Det er uansett ikkje grunn til å definere dette som tiltaksveg.

Froland parkeringslag støttar revisjonskravet frå kommunane om at Statkraft må ha ansvaret for å halde ved like konsesjonsvegane. Med sikte på at det ville lette vedlikehaldsarbeidet vil me også støtte tanken om at Statkraft bør la bygge ny veg på austsida av Frolandsåi, sjølv om det i utgangspunktet er hevda frå Statkraft at dette er krav som ligg utanfor føremålet med ein vilkårsrevisjon.

Frå parkeringslaget vil me sterkt oppmode til avklaring av dette ansvarstilhøvet. Det bør primært skje raskt slik at ein ikkje må avvente avslutning av revisjonssaka. Me minner om at det pr dato ikkje lenger er noko aktivt veglag til å ta hand om vegen. Såleis vil me i påvente av endeleg avklaring rekne med at Statkraft legg til grunn den forståing NVE har gjeve til Tokke kommune med omsyn til kva som ligg i konsesjonen. På denne bakgrunn vonar me Statkraft praktiserar eit vedlikehaldsansvar for heile vegen inntil endeleg avklaring.

5.2 Om båtplassar/ båtutsett/ rydding i Botnedalen/ Hovund – tilhøvet til Vassdirektivet

Som det går fram over er det store problem knytt til båtbruk i Botnedalen ved svingningar i oppfyllingsgraden i Botnedalsmagasinet.

Me ser at Statkraft ved si vurdering av krav knytt til endra manøvreringsreglement for Botnedalsvatnet på to stader i revisjonsdokumentet kapittel 10 gjer eit poeng av at det angjeveleg ikkje er tillete med bruk av motorisert båt på Botnedalsvatnet. Dette kan neppe vera korrekt. Det er heller vanleg at det blir nytta motorisert båt på vatnet, då det er eit langt vatn frå ende til annen. Så vidt me kjänner til er dette ikkje i strid med regelverket. Vatnet er stort, ovanfor er nemnt areal på 2870 da eller 2,8 kvadratkilometer. Aktuelt regelverk er lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag. Me reknar med at det på Botnedalsvatnet er tillete med motorisert båt direkte i medhald av § 4 tredje ledd i lova, som lyder:

Ferdsel med motorfartøy er tillatt på innsjøer som er 2 kvadratkilometer eller større, på elvestrekninger, og på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer dersom disse inngår som en del av et farbart vassdrag. Kommunen kan likevel bestemme at ferdsel som nevnt helt eller delvis ikke skal være tillatt.

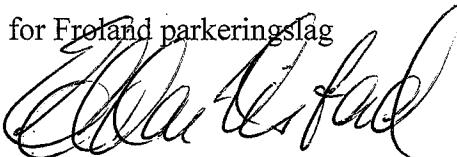
Botnedalsvatnet er større enn 2 kvadratkilometer, og me er ikkje kjent med at Tokke kommune har gjort noko unntak frå hovudregelen.

Også for Botnedalen bør det elles vera aktuelt med kartlegging/ merking av farlege grunnar ved lågare vasstand. Me forstår det slik at dette framtidig vil vera krav som truleg kan stettast gjennom dei nye standardvilkåra for konsekjonar.

Parkeringslaget støttar elles dei andre krava Tokke kommune har sett fram gjennom revisjonsdokumentet, herunder båtutsett mv samt rydding av reguleringssone ved Hovund i Botnedalen.

Avslutningsvis vil me frå parkeringslaget be om å bli halde direkte informert om det som skjer i det vidare arbeid av tilhøve knytt til "Botnedalsstrengen" med interesse for medlemer i laget. Det same gjeld i like stor grad det som måtte skje vidare i vefsaka. Informasjon kan då sendast til underteikna, sjå e-post adresse på fyrstesida i fråsegna.

Me tek etterhald om å kome med nye merknader i den grad nye tilhøve og nye fristar skulle gje opning for dette.

Med venleg helsing
for Froland parkeringslag

Eldar Vistad
formann i styret

Kopi til: Tokke kommune v/ Olav Bjørn Bakken